

РЕШЕНИЕ

№ 2824

гр. София, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 23.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6820** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 93 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Образувано е по жалба от управителя на „Уинд актив“ ООД, ЕИК[ЕИК] - С. Г., срещу Решение № РУ-61-ПР/2022 г. за преценяване необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда /О./ на Директора на РИОСВ – [населено място].

В жалбата се релевират доводи, че оспорваното решение е неправилно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материално-правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Ответникът по жалбата - Директорът на РИОСВ - Р., поддържа, че административният акт е правилен и законосъобразен, като издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и със съдържание, съответстващо на материалноправните изисквания и целта на закона, за което излага подробни съображения в депозирания до съда писмен отговор. В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител – адв. С., оспорва жалбата като неоснователна, моли същата да бъде отхвърлена. Претендира адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, във вр. с чл. 184 от АПК, намира за установено

следното:

Производството пред административния орган е било открито с подаването на уведомление за инвестиционно предложение /ИП/ с вх. № АО-3044/28.05.2021 г. от „Уинд актив“ ООД, ЕИК[ЕИК] за „Изграждане на ветроенергиен парк Обретеник“, състоящ се от 13 броя ветрогенератори с обща мощност 39 MW, разположен в землището на [населено място]. общ. Борово, обл. Р. /л.24 от делото/.

На основание чл. 4, ал. 2 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда /НУРИОВВОС/, с писма изх. № АО-3044-1/01.06.2021 г. и изх. № АО-3044-3/03.06.2021 г., РИОСВ – [населено място] е изпратила уведомлението за инвестиционно предложение до Кметство [населено място] и до [община] за обявяване на инвестиционното предложение на интернет страниците им, ако имат такава, или на общественодостъпно място, като същевременно е изисквала информация от [община], относно допустимостта на ИП, спрямо предвижданията на Общия устройствен план /ОУП/ на общината /л.34 и л.36 от делото/.

С писмо вх. № АО-3044-2/03.06.2021 г. Кметство [населено място], по електронната поща, е уведомило РИОСВ – [населено място], че е обявило ИП на общественодостъпно място /л.35 от делото/.

Същевременно, административният орган не е получил отговор от [община] за изпълнение на задължението за обявяване на инвестиционното предложение на интернет страницата или на общественодостъпно място.

На 11.06.2021 г. в РИОСВ – [населено място] е постъпил отговор от [община], с искане за прекратяване на процедурата по съгласуване на инвестиционно предложение на „Уинд Актив“ ООД /писмо с вх. № АО-3044-5/, с твърдение, че общината е в процес на прекратяване на рамковите споразумения, подписвани 2011 г. Във връзка с горното, след допълнително запитване от страна на РИОСВ – [населено място] / изх. № АО-3044-6/16.06.2021 г./, [община] е уведомила административния орган /с писмо вх.№АО-3044-(8)/05.08.2021 г./, че съгласно Рамково споразумение за сътрудничество от 29.03.2011 г., изменено с Анекс от 07.05.2013 г., което е в сила, „Уинд актив“ ООД има качеството на възложител на инвестиционно намерение по смисъла на § 1, т. 20 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗООС. Със същото писмо [община] е изразила становище, че инвестиционното предложение е допустимо за осъществяване спрямо предвижданията на Общия устройствен план /ОУП/ на [община] /л.39, л.40 и л.43 от делото/.

С писмо изх. №АО-3044-(9)/25.08.2021 г. РИОСВ – [населено място] е информирал възложителя, че инвестиционното положение попада в хипотезата на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗООС във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1 от НУРИОВВОС, а именно – подлежи на процедура по преценяване необходимостта от извършването на оценка на въздействието на околната среда, и е указано на „Уинд актив“ ООД какви последващи действия следва да извърши /л.44 от делото/.

На 13.10.2021 г. „Уинд актив“ ООД е входирало искане за преценяване необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за „Изграждане на ветроенергиен парк Обретеник“, състоящ се от 13 броя ветрогенератори с обща мощност 39 MW, разположен в землището на [населено място]. общ. Борово, обл. Р. /л.48-73/.

С писмо изх. № АО-3044-(11)/22.10.2021 г. Директорът на РИОСВ – [населено място], на основание чл. 6, ал. 9, т.2 от НУРИОВВОС, е предоставил информация за

преценяване на необходимостта от О. за ИП на кмета на [община] и на кмета на кметство [населено място], като ги е уведолил за задължението да организират обществен достъп до същата за срок от 14 дни и се постави съобщение в интернет и на обществено място за достъпа до информацията, за изразяване на становища от заинтересованите лица (л. 74 от делото). След допълнителни писма от страна на РИОСВ – [населено място], такава информация е била предоставена от кмета на [община] и от кмета на кметство [населено място], видно от приложените 2 бр. констативни протоколи, съгласно които не са постъпили становища и мнения, в т.ч. и възражения /л.74, л.81 и л. 99 от делото/.

Във връзка с постъпилото в РИОСВ – [населено място] искане за преценка необходимостта от извършване на О., на основание чл. 7, ал. 2, т. 4 от НУРИОВВОС, ответникът изискал становища от Б. Дирекция Д. Район (л. 75) и от Регионална Здравна Инспекция – [населено място] (л. 76).

Т. е получено от Б. Дирекция Д. Район /вх. № АО-3044-18/18.11.2021 г./, с което изразили очакване, че инвестиционното предложение няма да окаже значително въздействие върху водите и водните екосистеми. Същото е допустимо спрямо целите за опазване на околната среда при спазване на посочените в становището нормативни изисквания, забрани и ограничения /л.82-85 от делото/.

С оглед получено становище от РЗИ, че от приложената към инвестиционното предложение документация не е изяснен въпросът с нивото на шум през деня и през нощта, от административния орган е изискана допълнителна информация от „Уинд актив“ ООД. От дружеството е приложена експертна оценка със здравно-екологичен анализ, извършена на 07.12.2021 г. Същата е изпратена за становище до РЗИ – [населено място] /с писмо изх. № АО-3044-21/14.12.2021 г./, изразено с писмо /вх. № АО-3044-23/3 1.12.2021 г./, с което РЗИ – [населено място] не възражава за реализацията на предвиданото намерение за изграждане на ветроенергиен парк с възложител „Уинд Актив“ ООД.

За инвестиционно предложение със същите характеристики, предназначение и местоположение е налице влязло в сила на 09.10.2012 г. решение по О. №РУ 4-5/05.09.2012 г. на Директора на РИОСВ – [населено място]. Видно от констативен протокол № 11-ЯХ/07.10.2020 г., във връзка със запитване от служители на РИОСВ – Р. до общинската администрация за наличие на издадено разрешение за строеж по реда на Закона за устройство на територията /ЗУТ/, е установено, че такова не е издадено. Съобразно горното, административният орган е приел, че решение по О. №РУ 4-5/05.09.2012 г. е загубило правното си действие, тъй като в срок 5 години от влизането му в сила /на 09.10.2012 г./ не е започнало осъществяването на инвестиционното предложение за „Изграждане на ветроенергиен парк Обретеник“, състоящ се от 13 броя ветрогенератори с обща мощност 39 MW, разположен в землището на [населено място]. общ. Борово, обл. Р..

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за молителя съдържание, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

След като е сезиран с оспорването, при служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания индивидуален административен акт, съдът проверява както за инвокираните от жалбоподателя пороци, така и за наличието на незаявени от него основания за отмяна.

Компетентен да се произнесе по необходимостта от извършване на О. е Директора на РИОСВ – [населено място], тъй като инвестиционното предложение не засяга защитена територия, а защитена зона, намираща се изцяло в район контролиран само от РИОСВ – [населено място]. Оспореното Решение № РУ-61-ПР/2022 г. е подписано от компетентния по см. на чл. 93, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 1 от ЗООС орган - Директора на РИОСВ – [населено място].

Предвидената с инвестиционното намерение дейност попада в Приложение № 2, т. 3, б. "и" от Закона за опазване на околната среда и представлява съоръжение за производство на електроенергия посредством силата на вятъра. За посоченото предложение не е задължително извършване на оценка на въздействието върху околната среда, тъй като необходимостта от извършването ѝ е предоставена на административния орган. Независимо от решението на компетентния орган преди произнасянето той е длъжен да изследва въпроса дали заявителят на дейността притежава качеството „възложител на инвестиционно предложение“ по смисъла на § 1, т. 20 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗООС. Според легалната дефиниция на това понятие, дадена в цитираната разпоредба „възложител на инвестиционно предложение“ е обществен орган, физическо или юридическо лице, което по реда на специален закон, нормативен или административен акт има права да инициира или да кандидатства за одобряване на инвестиционно предложение. В административната преписка се съдържат доказателства, видно от които директорът на РИОСВ – [населено място] е изискал информация, свързана с правото на „Уинд актив“ ООД да отговаря на изискването на § 1, т. 20 ДР на ЗООС със съдържанието, вложено от законодателя в тази материалноправна норма, а именно юридическото лице да има право да инициира или да кандидатства за одобряване на инвестиционно предложение, придобито по реда на специален закон, нормативен или административен акт. В кориците на делото се намират общо три писма от [община], касаещи качеството „възложител“ на „Уинд актив“ ООД. Първото писмо е с вх. № АО-3044-5/11.06.2021 г., като с него [община] уведомява РИОСВ – [населено място], че общината е в процедура по прекратяване на рамковите споразумения, подписвани 2011 г., поради което иска РИОСВ – [населено място] да прекрати процедурата по съгласуване на инвестиционно предложение на „Уинд Актив“ ООД. Второто писмо /с вх. № АО-3044-(8)/05.08.2021 г./ е в обратния смисъл. С него [община] е уведомила административния орган, че съгласно Рамково споразумение за сътрудничество от 29.03.2011 г., изменено с Анекс от 07.05.2013 г., „Уинд актив“ ООД има качеството на възложител на инвестиционно намерение по смисъла на § 1, т. 20 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗООС. С третото писмо /с вх. № АО-3044-27/09.03.2022 г./ общ. Борово информира РИОСВ – [населено място] за наличието на актуално и с правно действие рамково споразумение за сътрудничество и анекс към него, която отново е предоставена под формата на писмен отговор, без приложени към него доказателства за твърдението. С оглед първоначалните две диаметрално противоположни писма на [община], РИОСВ – [населено място] е следвало да изиска да бъдат представени горесцитираните Рамково споразумение и Анекс към него, след като в оспорваното решение се позовава на тях, като приема, че именно въз основа на тях дружеството има качеството „възложител“. Без приложение на необходимите доказателства и с позоваването на три информативни писма на [община], две от които противоречиви по своя смисъл, настоящият съдебен състав приема, че не се доказва по несъмнен начин, че дружеството е имало качеството „възложител“. Неустановяването на

качеството „възложител“ по смисъла на § 1, т. 20 ДР ЗООС е самостоятелно основание за прекратяване на процедурата по одобряване на инвестиционното предложение, която преценка на органа предхожда тази дали са налице други предпоставки за недопустимост и дали по същество е необходимо извършване или не на О..

Процедурата по преценка на необходимостта от извършване на О. на инвестиционни предложения е регламентирана в чл. 93 от ЗООС и Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, при спазване на изискванията на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони /в сила от 11.09.2007 г./. Съгласно разпоредбата на чл. 93, ал. 3 от ЗООС, във връзка с чл. 7, ал. 1 от НУРИОВВОС, материално компетентният орган за всеки конкретен случай, при съобразяване на критериите по чл. 93, ал. 4, въз основа на представената от възложителя информация, като определи степента на значимост на въздействието върху околната среда, с мотивирано решение се произнася относно необходимостта от извършване на О.. Критериите, на базата на които се преценява необходимостта от извършване на О. са изрично и лимитивно посочени в чл. 93, ал. 4 ЗООС. Съдържанието на решението по чл. 93, ал. 3 от ЗООС е установено от своя страна в чл. 8 от НУРИОВВОС и задължително включва наименованието на органа, който го издава, наименованието на възложителя и седалището му, кратко описание на инвестиционното предложение, правните и фактически основания за постановяването му, както и подробни мотиви, основани на извършената преценка по чл. 7 от НУРИОВВОС, разпоредителна част, дата на издаване и подпис.

Като правно основание за постановяване на решението на Директора на РИОСВ - [населено място] са посочени както процесуалните разпоредби на чл. 93, ал. 3 от ЗООС /регламентиращи правомощието на Директора на съответната РИОСВ в условията на оперативна самостоятелност да извърши преценка относно необходимостта от извършване на О. и обосноваващи правото на органа да упражни предоставените му правомощия в рамките на неговата компетентност/, така и конкретната хипотеза по ал. 1 на чл. 93 от същия нормативен акт - чл. 93, ал. 1, т. 1. Визираната норма регламентира материалноправната предпоставка за постановяване на решението - инвестиционно предложение за ново строителство, дейности и технологии съгласно Приложение № 2 - в конкретния случай - дейност по т. 3, б. "и" от Приложение № 2 на ЗООС "съоръжения за производство на електроенергия посредством силата на вятъра", което изрично е посочено в съдържанието на акта.

В жалбата са посочени множество твърдения, че липсват мотиви по определени точки от Решение № РУ-61-ПР/2022 г. за преценка необходимостта от О., като са изложени доводи, че с предходно Решение по О., е даден положителен отговор на тези критерии, който в настоящото решение се сочи, че не е възприет. Неоснователно е възражението на „Уинд актив“ ООД за липса на подробни мотиви, основани на извършена от административния орган преценка, с оглед на предходно влязло в сила Решение по оценка на въздействието върху околната среда № РУ 4-5/05.09.2012 г., с характер „Одобрявам“. Незаконосъобразно би било, ако административният орган е обсъдил и обосновал процесното си решение с такова, което съгласно чл.99, ал.12 от ЗООС е загубило правното си действие, тъй като в срок 5 години от датата на издаването му не е започнало осъществяването на инвестиционното предложение,

което е установено с проверка от контролните органи по околната среда, видно от приложния по делото констативен протокол. В този смисъл, правилно и законосъобразно административният орган е счел, че следва да се изгради актуална обосновка, адекватна на нововъзникнали обстоятелства, свързани с биоразнообразието и опазването на околната среда, независеща от предходно взето решение, което е загубило юридическата си сила.

Разпоредбата на чл. 7 от НУРИОВВОС изисква осъществяване на преценка на представеното инвестиционно предложение, въз основа на депозираната информация от инвеститора и критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС, към момента на представянето им и има за цел извършването на актуална преценка, а не такава със задна дата. В случая съдът намира, че в обжалваното решение се съдържат изискуемите от закона подробни мотиви, относно извършена актуална преценка по чл. 7 от Наредбата - посочените фактически основания за заключението на административния орган, относно степента на значимост на въздействието върху околната среда, са необходими и достатъчни, обективиращи реално извършена преценка за необходимостта от О. по критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС, обосноваващи защо административният орган е приел, че следва да се извърши О. на направеното инвестиционно предложение. Фактическо установеното по депозираното пред РИОСВ – [населено място] инвестиционно предложение е съпоставено с критериите на закона. Извършена е преценка за вероятната степен на отрицателното въздействие върху частта от защитената зона по Натура 2000 „Река Я.“ с код BG 0000610, попадаща в обхвата на инвестиционното намерение, която преценка е обективирана в оспореното решение и е взета предвид при преценяване необходимостта от О.. Въз основа на обсъждане и преценка, както на предоставената от инвеститора информация, така и на приложението на критериите по чл. 93, ал. 4 ЗООС спрямо тази информация, са определени характеристиките на потенциалните въздействия, като решаващият орган е направил обосновано заключение за степента на значимост на въздействието на инвестиционното предложение върху околната среда и мотивирал извод, че е необходимо извършването на О.. Предвид изложеното доводите на жалбоподателя за липса на мотиви се явяват неоснователни.

Възражението на жалбоподателя, за неправилна преценка на ответника, относно това, че средата може да се окачестви като чувствителна за осъществяване на ИП, предвид съществуващи имоти, попадащи в специализирания слой „Постоянно затревени площи“, е неоснователно. Поддържането на постоянно затревени площи и тяхната защита, чрез забрана за оран и преобразуване, както и по-обща предпазна мярка, основана на съотношение на постоянно затревените площи, срещу

пренасочване за друго ползване е защитено от закона с приемането на новите разпоредби на чл. 33а, ал. 3 и чл. 33б от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ за създаване на слой "Постоянно затревени площи" и запазването му, който се одобрява и изменя със заповед на министъра на земеделието, при условия и по ред, определени в Наредба № 105/2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол - чл. 16д и чл. 16е. Видно от обжалваното решение, ИП попада в поземлени имоти, които са включени изцяло в слой „Постоянно затревени площи“. За да се изключи от одобрения окончателен слой имот, следва задължително да се изпълни процедурата по чл. 33б, ал. 2 от ЗПЗП, която предполага подаване на искане от собственика, подадено в периода от 01.09. до 31.01. за изключване по чл. 33б, ал. 2 от ЗПЗП, съответно чл. 16з от наредбата, с посочване на неговия тип и прилагане на съответните доказателства. Изключването е допустимо само при наличие на някоя от хипотезите по чл. 33б, ал. 2 от закона. В този смисъл, ирелевантно се явява твърдението на жалбоподателя, че липсата на възражения на потенциални земеделски производители не определя средата като „чувствителна“.

При постановяване на решение по чл. 93 от ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност - т.е при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена О., като целесъобразността на взетото решение /правилността на преценката/ не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл. 146 и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията по чл. 4, ал. 2 и чл. 6 от АПК. В случая обжалваното решение е постановено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени, въз основа на фактически установеното необходимостта от извършването на О..

Оспореното решение е постановено при нарушение на регламентираните в НУРИОВВОС административнопроизводствени правила. Правилото на

чл. 4, ал. 1 от НУРИОВВОС регламентира, че едновременно с уведомяването на компетентния орган (МОСВ/РИОСВ) възложителят обявява своето предложение на интернет страницата си, ако има такава, и чрез средствата за масово осведомяване и/или по друг подходящ начин. На административния орган не са представени доказателства за изпълнение от страна на възложителя на задължението по чл. 4, ал. 1 от НУРИОВВОС, а именно за уведомяване на засегнатото население за инвестиционното намерение на интернет страницата си, ако има такава, и чрез средствата за масово осведомяване и/или по друг подходящ начин. Административният орган е следвало да изиска доказателства, че възложителят е спазил това свое задължение и засегнатото население е било информирано.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от НУРИОВВОС /в редакцията му към онзи момент/ компетентният орган обявява предложението на интернет страницата си и уведомява писмено кмета на съответната община, район и кметство в срок до 3 дни от получаването на уведомлението. Кметът на съответната община, район и кметство обявява инвестиционното предложение на интернет страницата си, ако има такава, или на общественодостъпно място в срок до 3 дни от получаването на уведомлението, за което предоставя информация на компетентния орган. Видно от съдържащите се на лист 35 от делото писмени доказателства, същите не установяват обявяване на инвестиционното намерение на населението в [населено място], каквото е изискването на посочената наредба. Такива доказателства не са представени и от [община]. Действително в писмо вх. № АО-3044-2/03.06.2021 г., кметът на [населено място] заявява, че уведомлението за инвестиционното намерение, е поставено на информационното табло в кметството, но липсват документирани дата на качване на тези документи на таблото в кметството и дата на свалянето им, което се установява с нарочен протокол. В тази връзка представеното по делото писмо от 03.06.2021 г. на кмета на [населено място], без наличие на изготвени по съответния ред протоколи, не може да се възприеме като надеждно доказателствено средство. Писмото, подадено по електронната поща, не е с доказателствено значение, тъй като представлява само твърдение на административен орган. Административният орган не е изискал представянето на констативни протоколи, доказващи, че уведомлението за инвестиционното намерение, е било поставено на информационното табло на двете кметства. Поради това не може да бъде направен обоснован извод, че предложението за инвестиционно намерение е било надлежно съобщено на населението на [населено място] и на [община].

Горното се отнася и до оповестяване на Решение № РУ-61-ПР/2022 г. за преценяване необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда на директора на РИОСВ - [населено място]. Видно от приложена по делото обратна разписка, Решението е връчено на служител на дружеството-възложител. При служебна проверка на съда на интернет страницата на административния орган, находяща се на адрес: <https://www.riosv-ruse.org/component/search/?searchword=%D1%83%D0%B8%D0%BD%D0%B4%20%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2&searchphrase=all&I.=248>, се установи, че Решение № РУ-61-ПР/2022 г. е обявено на интернет страницата на административния орган на 09 юни 2022 г., но не се съдържат доказателства за обявяването му чрез съобщение в продължение на 14 дни на общественодостъпно място в сградата на РИОСВ, за което се съставя протокол. Няма констативни протоколи за датата на поставяне на съобщението и датата на свалянето му в РИОСВ - [населено място]. С горното е спазена процедурата за уведомяване по чл.8, ал.5, т.1 и частично по т.2 от НУРИОВВОС.

Частично е спазена и процедурата за уведомление по чл.8, ал.5, т.3 от НУРИОВВОС за писмено информиране за взетото решение съответната/съответните община/общини, район/райони, кметство/кметства, съответната басейнова дирекция, на чиято територия е предвидено да се реализира инвестиционното предложение. С писмо изх. № АО-3044-30/07.06.2022 г. РИОСВ – [населено място], е изпратило уведомление за издаването на Решение № РУ-61-ПР/2022 г. на кметовете на Кметство [населено място] и на [община], но не е изпратило уведомление на Б. Дирекция Д. Район.

Видно от доказателствата по делото, се е наложило РИОСВ – [населено място] да изпраща по няколко писма, с изискване за предоставяне на една и съща информация от страна на кметовете на кметство [населено място] и [община], относно изпълнение на задълженията им, свързани със започналата с ИП процедура. Същевременно, при служебна проверка от съда на интернет сайта на РИОСВ – [населено място], /на адрес <https://www.riosv-ruse.org/component/search/?searchword=%D1%83%D0%B8%D0%BD%D0%B4%20%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2&searchphrase=all&I.=248/>, се установи, че са налични следните публикации: съобщение, че в петгодишен срок от датата на влизане в сила на Решение по оценка на въздействието върху околната среда № РУ 4-5/05.09.2012 г., с характер „Одобрявам”, относно реализацията на инвестиционно предложение за „Изграждане на ветроенергиен парк “Обретеник”, състоящ се от 13 броя ветрогенератора с обща мощност 39 MW“ - землище на [населено място], общ. Борово, не е започнало

осъществяването на инвестиционното предложение; Уведомление с вх. № АО-3044/28.05.2021 г. за ИП със същия предмет; съобщение, че заинтересованата общественост може да изрази становище във връзка с преценяване на необходимостта от извършване на О.; процесното Решение № РУ-61-ПР/2022 г.

Разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 8, ал. 5 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда определят специален ред за уведомяване на заинтересованото население. Неспазването им съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което не е било съобразено, както от издателя на административния акт, така и от възложителя.

Предвид изложените съображения настоящият състав приема, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, несъобразяване с нормите на чл. 4, ал. 2 и чл. 8, ал. 5 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, както и с липсата на надлежни доказателства, установяващи по безспорен начин качеството „възложител“ на дружеството „Уинд актив“ ООД, което обуславя неговата отмяна, като незаконосъобразно, и връщане преписката на административния орган, за ново произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя „Уинд актив“ ООД, се дължат разноски, но доколкото такива не са претендирани, не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Уинд актив“ ООД, ЕИК, Решение № РУ-61-ПР/2022 г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, издадено от Директора на Регионална инспекция по околна среда и води - Р..

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: